

TRIBINA ČITALACA

ZVIJEZDA
SJEVERNJAČA

U sumrak, kada sunce zade,
ja izlazim prošetati i sačekat' zvezdu
sjajnu,
zvezdu sjevernjaču,
meni uvijek tako dragu.

I tada, kada se pojavi,
ne mogu se je nagledati,
ne mogu srcu odolijeti,
na počinak poći a sa njome ne govoriti.

O, zvezdo, tugo, pjesmo moja,
u davnim danima napisana,
tko li se sada divi
i primače njenim usnama?

Odnesi joj zvezdu moju pjesmu,
pjesmu o tebi i svome sjaju,
reci joj zvezdo da za mene
znači proljetni cvijet u Maju.

Reci, reci joj zvezdo,
zvezdo o kojoj pjesme pjevam,
reci joj kako patim
o noćima snove ne snevam.

A.G. Marčok
Victorija

Slavko Šparovac:

EPIGRAMI

ASIMILACIJA

Moj susjed Australac mijenja lice;
A i ja svoje, živjeći s njim.
On sada zna za Sarmu i Pljeskavice,
A ja za Barbekju, na kojem cvrči Čops i
dim.

TOTAL FIRE BAN

Asfalt mekan, Sunce prži,
Mozak vrije iz dna srži,
Crno nam se ljudi piše ...
-Bože mili daj nam kiše,
Jer'vako dalje ako biva,
Stagniraće nam proizvodnja-piva!

KUĆE—GRADNJA

U Australiji se danaonočno gradi
da se sve puši.
Kuće niču, kao poslije kiše Pečurke.
U njima od konfora, mogu se igrati
i žmurke,
Ali u krevetu, molim vas
budite oprezni, Jer "Plaster-zidovi"
zaista imaju uši ...

FENOMEN-ČIPS

Sječen na šnite, kriške, il' krajke,
Pržen u Loj-ulju-topal se servira.
Australac o njemu-pričat će bajke,
Slaveći to čudo-od prženog krompira.

YUGO—GEMBLERU

Znam, da ni ovdje ti ne valja,
Mjesto "Keca"-bacaš "Kralja".
Misliš da si glavni "Dasa",
Što svako veće si na "Trki pasa".
Sad na kraju sve te zbrke,
Dotukle te "Konjske trke" ...

RIJEČI SA GROBA

"Stani zemljače umorni, pogledaj,
Stani kraj groba zemljaka svog
I čitaj tužni natpis S'ploče,
I ti si tužan i ti si siročče."

"Možeš zemljače u tuđem kraju
Da sviješ gnijezdo veće i bolje,
A i sam znađeš u rodnom gnijezdu
Ptići uz majku najljepše poje".

"Dok viješ novo gnijezdo sebi
Ne vidiš samoću i tugu svoju,
Stani pogledaj svoju budućnost
Nemoj doživiti sudbinu svoju."

"Jednog će dana prnuti ptići
Iz gnijezda što si ga vijo,
Tvoji će udovi umorni biti
Da bi starom gnijezdu odletio."

"Gnijezdo gdje si se rodio
Staro je, trošno i mnogo manje,
Al' radost i njegova sloboda
Tvoje je najveće imanje."

"Znam i neću da te pitam što si tužan
U tuđini već dugo s'bolom druguješ,
Već odavno iz tvog oka nestalo je sjaja
Idi zemlji kojoj svoje kosti duguješ".

"Tvoje je srce hladno i tužno.
U očima osjećaš od suza toplinu
Zato znaj da treba da odeš,
Nesmiješ doživiti svoju sudbinu".

"Težak je zemljače rastanak svaki
Al' ti kreći put zavičaja svoga,
A kad ti odeš, nikad niko neće
Stati kraj pustog groba moga."

"Nestalo je bola iz grudi mojih
Kad se više glave upališe svijeće,
Po mome grobu korov će da raste
Daleko su moji, da gaje cvijeće".

Stefa Vanovac S.A.

ISPRAČAJ

Dok sipi proljetna kiša
vjetar, njiše, grane,
procvalih voćaka.
O kako je divno gledati
cvjetove, dok se kiša slijeva
niz cvjetne grančice.

svakim stablom opraštam se
o "kako vas gledat želim"
ko li će se sladkom plodu
u jeseni da veseli?

O "kako me duša
za voćnjakom boli"
ostavit ga moram,
sad kad mirom cvjeta
kad ga srcem volim!

I kako sam na rastanku
svakom stablu šaputala
zastala je suza bola,
kada sam se opraštal.
Da sećanja ne izblede
sivi oblak kišu lijo
mene s tugom ispratio ...

Dana Vuković

NESTADE RADOSTAN DAN

Znam, bio je to san,
san, koji je donosio,
sretniji i sretniji dan.

Sva moja jutra,
bila su puna maštanja,
kada u zoru sunce ispija
rosu, svojim zracima.

Znam, taj svaki dan,
za mene je bio,
nov i radostan.

Tada smo bili zajedno,
ti i ja.
Uživali u divnim noćima,
obasjanim zvezdama.

O, kako je lijepo voljeti,
a isto tako, voljen biti.
Tad svemu dođe kraj,
nestade, zvezdin sjaj.

Noći su sada sive i mutne,
bez tebe bez nas.
Znam, prestaju maštanja sva,
a s njima, nestade nov i radostan dan.

Maca Vuković

SINOVI MOJI

Šta bi mi život bz vas značio?
Bio bi pust, prazan i bijedan,
Tragove ste tuge brižno izbrisali
Život mi je s'vama suhog zlata vrijedan.

Tužni su dani djetinjstva moga
Pod tuđim krovom prošli,
Za sreću i radost nisam znala
Dok vi na svijet nijeste došli.

Sudbina je svoje okajala grijehe
Za sve ono što mi do tad uze,
Zlatne niti u život mi utka
Sa radosti zamijeni mi suze.

Imam danas zbog čega da živim
Bez sjećanja kad sam tužna bila,
Da vam pružam sve što majka znađe
Sve što sama nikad nisam osjetila.

Danas je moja tuga daleka prošlost
Sreću osjećam kraj dva sina svoja,
Za najljepši poklon svijeta ovog
Hvala ti, hvala sudbino moja.

Smisao ste moga postojanja
Svega onog što ne umijem reći,
S'imenima vašim na usnama,
I u hladnu grobnicu ću leći.

Do kraja života molit ću sudbinu
Nek mi vas čuva od nesreće svake,
Jer bi bez vas zrake sunca moga
Vječno zašle za oblake.

Stefa Vanovac, S.A.

POSLE SVEGA!

Ne pevaj mi tužne pesme
jer tužno je srce moje,
na gitari, violini,
strune uvek tužno poje.
svih je ljudi sudba ista
neko može tugu skriti,
smejati se i pevati,
a u srcu tužan biti ...

Svako srce tugu krije
svako srce volelo je
i svako je uzdisalo
voljenim se rastajalo.
Beskrajno su duge noći
kad živimo u samoći,
svaka sreća brzo prođe
posle svega, tuga dođe ...

Dana Vuković

Svi radovi konkurišu
za 'Njegoševu nagradu'